

Sygn. akt I ACz 1973/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2012r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie SA Jerzy Geisler

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 grudnia 2012r.

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w W., K. M. i M. B.**

o zapłatę

na skutek zażaleń świadków E. R. i M. F.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 21 września 2012r. sygn. akt XII C 975/11

postanawia:

oddalić zażalenia.

/-/J. Geisler /-/ M. Głowacka /-/ M. M.-T.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 21 września 2012r. oddalił wnioski świadków E. R. i M. F. o zwrot utraconego zarobku oraz kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 18 lipca 2012r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że świadkowie M. F. i E. R. stawili się na rozprawę w dniu 18 lipca 2012r. i złożyli zeznania. Pismami nadanymi w dniu 25 lipca 2012r. świadkowie wnieśli o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę i utraconego zarobku. E. R. domagała się zwrotu kosztów dojazdu własnym samochodem o pojemności skokowej silnika 900 m³ na trasie P. - W. (160 km) oraz utraconego zarobku w wysokości 187,50 zł. M. F. wniósł o zwrot kosztów dojazdu w kwocie 84,38 zł za przejazd samochodem o pojemności skokowej silnika 240 m³ na trasie P. - W. oraz zwrot utraconego zarobku w wysokości 754,90 zł.

Sąd pierwszej instancji uznał, że świadkowie utracili prawo do zwrotu kosztów i utraconego zarobku. Sąd wskazał, że zgodnie z art. 277 kpc świadek ma prawo żądać zwrotu wydatków koniecznych związanych ze stawiennictwem do sądu, a ponadto wynagrodzenia za utratę zarobku. Stosownie do art. 92 ustęp 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) wniosek o przyznanie zwrotu wydatków i utraconego zarobku świadek składa niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po wykonaniu czynności, a jeżeli czynności były podejmowane na rozprawie - najpóźniej w ciągu trzech dni po rozprawie. Osoby, które nie zgłosiły żądania w terminie tracą prawo do przyznania im tych należności. Zgodnie z art. 92 ustęp 4 cyt.

ustawy świadek winien być pouczony o prawie i sposobie zgłoszenia wniosku oraz skutkach niezachowania terminu wskazanego w ustępie 2 tegoż przepisu.

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że w niniejszej sprawie w wezwaniach świadków na rozprawę zostało zawarte pouczenie o treści powołanych przepisów. Świadkowie złożyli wnioski o przyznanie należności w dniu 25 lipca 2012r., a więc po upływie terminu, stąd utracili prawo do zwrotu kosztów.

Zażalenia od powyższego postanowienia wnieśli świadkowie M. F. i E. R. domagając się uchylenia postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenia świadków M. F. i E. R. nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wezwania wysłane w dniu 12 kwietnia 2012r. do świadków M. F. i E. R., którymi wezwano ich na rozprawę w dniu 18 lipca 2012r., zawierały pouczenie, że zwrot należności związanych ze stawiennictwem w sądzie przyznaje się na wniosek świadka złożony na piśmie lub ustnie do protokołu rozprawy, wniosek składa się niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po wykonaniu czynności, a jeżeli czynności były podejmowane na rozprawie - najpóźniej w ciągu trzech dni po rozprawie; osoby, które nie zgłosiły żądania w tym terminie tracą prawo do przyznania im tych należności (vide: wezwania świadków - k. 194-195 akt). Świadkowie w zażaleniu nie kwestionują, że każdy z nich wezwany na rozprawę w dniu 18 lipca 2012r. otrzymał z pouczeniem. Ponieważ świadkowie wnioski o przyznanie zwrotu kosztów stawiennictwa do sądu i utraconego zarobku wnieśli do sądu w dniu 25 lipca 2012r., a powinni byli uczynić to do dnia 21 lipca 2012r., zasadnie Sąd pierwszej instancji uznał, że w świetle art. 92 ustęp 2 zdanie drugie ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) utracili prawo do przyznania im tych należności. Okoliczność, że Przewodniczący zarządzeniem z dnia 2 sierpnia 2012r. wezwał każdego ze świadków do podania kwoty kosztów przejazdu i wykazania ich poniesienia oraz udokumentowania wysokości utraconego zarobku nie ma merytorycznego znaczenia dla rozpoznania zażalenia. Żaden ze świadków w zażaleniu nie zarzucił, że pytał pracownika sekretariatu w jakim terminie winien złożyć wniosek o zwrot kosztów stawiennictwa na rozprawę i utraconego zarobku. W sytuacji, gdy wezwany na rozprawę zawierało pisemne pouczenie o sposobie złożenia wniosku o zwrot kosztów stawiennictwa na rozprawę i utraconego zarobku, terminie złożenia tego wniosku i skutkach złożenia wniosku po upływie przepisanej terminu, pracownik sekretariatu sądu nie był zobowiązany ponownie, ustnie, z własnej inicjatywy poinformować świadków o tych kwestiach.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenia świadków E. R. i M. F., na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc, oddalono.

/-/J. Geisler /-/ M. Głowacka /-/ M. M.-T.